

[Finansministeren]

en formindskelse af balanceproblemerne i samfundsøkonomien.

Spm. nr. 1191

Til *udenrigsministeren* (30/8 82) af:

Steen Folke (VS):

»Er det rigtigt, at der er planer om at oprette en stilling som statssekretær eller overdepartementschef i udenrigsministeriet?«

Begrundelse

Ifølge Politiken den 30. august 1982 fremgår det af nogle rapporter om udenrigsministeriets struktur, at der er planer om at oprette en ny stilling som overdepartementschef eller statssekretær i udenrigsministeriet. Dette skulle bl. a. være begrundet med »... ministerens hyppige fravær fra Danmark, som gør nødvendigheden af en top-embedsmand (statssekretær) særlig udtalt«.

Af en sådan begrundelse fremgår det klart, at den pågældende embedsmand reelt kommer til at træffe afgørelser, der af principielle grunde bør ligge hos en politisk ansvarlig minister, hvad enten dette som i dag er en udenrigsminister eller denne bistået af en anden minister, hvis arbejdsbyrden er for stor for én minister.

Spørgeren er som bekendt langtfra begejstret for Danmarks udenrigspolitik. Men det er trods alt en fordel – og principielt afgørende – at beslutninger på dette område så vidt muligt træffes af en ansvarlig minister. Man kan med stor ret hævde, at dette allerede i dag er en illusion, idet de ledende embedsmænd rent faktisk har meget stor indflydelse på beslutningsprocessen. Men det er vigtigt, at der ikke tages yderligere skridt i den forkerte retning, hvor embedsmænd i endnu højere grad kommer til at træffe politiske afgørelser.

Besvarelse (8/9 82):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Spørgsmålet er i realiteten allerede besvaret i mine kommentarer i Politiken den 31. august 1982 til bladet's leder den 30. august 1982. Det fremgår heraf, at der ikke er tale om at oprette nogen stilling som statssekretær eller overdepartementschef med politiske beføjelser, men om en stadfæstelse af den

forretningsgang i udenrigsministeriet, der eksisterer i dag, hvorefter direktøren forestår koordineringen og den administrative samordning inden for hele udenrigstjenestens område.

Allerede for nogle år siden måtte man erkende, at der var et behov for at styrke den overordnede koordination og ledelse i udenrigsministeriet. Erfaringerne har siden vist, at der med en administrativ ledelse bestående af direktøren og to sideordnede chefer henholdsvis for departementet for udenrigsanliggender og departementet for udenrigsøkonomi vil være opnået en ledelsesstruktur, som effektivt kan sikre den nødvendige koordination og kontinuitet af det løbende arbejde inden for hele udenrigstjenesten. Det kommende lovforslag forudsætter en videreførelse af denne ordning, hvis funktion har været afprøvet i praksis igennem de senere år.

Jeg skal gerne endnu en gang fastslå, at der fortsat kun vil være én, der træffer politiske afgørelser, og det er ministeren.

Spm. nr. 1192

Til *socialministeren* (30/8 82) af:

Agerschou (SF):

»Kan ministeren give oplysninger om, med hvilken begrundelse man i cirkulæreskrivelse af 2. juli 1982 om kontanthjælp til unge formoder, at unges levevilkår i en periode vil være bestemt af mulighederne for at opnå stipendier fra Statens Uddannelsesstøtte?«

Begrundelse

I socialministeriets cirkulæreskrivelse af 2. juli 1982 om kontanthjælp til unge anbefaler man at tage udgangspunkt i, hvad der kan ydes som stipendier fra Statens Uddannelsesstøtte, når der skal beregnes kontanthjælp til unge. Indtil nu er der ikke mange, der har haft fantasi til at forestille sig, at man skulle kunne opretholde livet ved hjælp af stipendierne fra Statens Uddannelsesstøtte.

Uddannelsessøgende må supplere med banklån, erhvervsarbejde, økonomisk støtte fra forældre etc. for at kunne eksistere i studietiden.

Disse muligheder har unge arbejdsløse almindeligvis ikke. Derfor ønskes oplyst,